

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Кравчука Володимира Миколайовича щодо офіційного тлумачення
положень пункту 1 частини першої, пункту 2 частини другої статті 17
Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
21 липня 2010 року
№ 52-у/2010

Справа № 2-50/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуєчого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича — доповідача,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кравчука Володимира Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої, пункту 2 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Колоса М. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Громадянин Кравчук Володимир Миколайович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 1 частини першої, пункту 2 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України (далі — КАС України) в аспекті з'ясування можливості оскарження до адміністративних судів рішень, дій чи бездіяльності прокурорів та органів дізнання з приводу невиконання ними вимог Кримінально-процесуального кодек-

су України (далі — КПК України) щодо прийняття та розгляду заяв, повідомлень про злочини, що вчинені або готуються.

Необхідність в офіційній інтерпретації наведених положень суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує їх неоднозначним застосуванням Верховним Судом України та Вищим адміністративним судом України в процесі розгляду справ зазначеної категорії. На думку автора клопотання, існування різних правових позицій указаних судів щодо аналогічних справ суперечить принципу правової визначеності, який є складовою принципу верховенства права. Кравчук В. М. вважає, що це може призвести до порушення його конституційного права на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності прокурорів та органів дізнання.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України за результатами голосування на своєму засіданні 13 липня 2010 року не прийняла ухвали про відкриття чи про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні зазначається обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз клопотання вказує на те, що його суть зводиться до того, щоб Конституційний Суд України дав консультацію стосовно того, нормами яких кодексів — КАС України чи КПК України — слід керуватися при зверненні до суду з метою оскарження рішень, дій чи бездіяльності прокурорів та органів дізнання щодо надання відповіді на звернення фізичних чи юридичних осіб не у формі постанови про відмову в порушенні кримінальної справи.

Конституційний Суд України дотримується своєї правової позиції, яка полягає в тому, що офіційне тлумачення і застосування правових норм є різними видами юридичної діяльності. Офіційним тлумаченням вважається діяльність компетентного органу державної влади щодо з'ясування і роз'яснення волі законодавця, матеріалізованої в нормі права. Правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам. Надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (абзац другий пункту 3 мотивувальної частини Ухвали від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Отже, питання, поставлені в конституційному зверненні, непідвідомчі Конституційному Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного

провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кравчука Володимира Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої, пункту 2 частини другої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ